KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 31.8.2009
KOM(2009) 441 v konečném znění

2009/0121 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o uzavření Dohody o přistoupení Evropského společenství k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 Evropským společenstvím
(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. Tímto sdělením Komise předkládá Radě pozměněný návrh rozhodnutí, kterým se Společenství zmocňuje k uzavření dohody definující podmínky jeho přistoupení k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999.

2. Přistoupení Společenství je povoleno podle článku 38 úmluvy COTIF ve znění Vilniuského protokolu, který umožňuje přistoupení organizací pro regionální hospodářskou integraci.

3. Dne 28. března 2003 Rada zmocnila Komisi zahájit jednání se stranami úmluvy COTIF za účelem dosažení dohody o přistoupení Společenství k uvedené úmluvě. Rozhodnutí rady zahrnovalo směrnice pro vyjednávání a pokyny pro přistoupení Společenství k úmluvě COTIF.

4. Přestože návrh rozhodnutí Rady přijmout podmínky dohody mezi Společenstvím a Mezivládní organizací pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF) byl vypracován již v roce 2003[1], k přistoupení Společenství k úmluvě COTIF nemohlo dojít, dokud nevstoupil v platnost Vilniuský protokol, přičemž toto přistoupení bylo podmíněno řadou ratifikací provedených členskými státy OTIF. Úmluva COTIF ve znění Vilniuského protokolu vstoupila v platnost v červenci 2006.

5. Návrh Komise z roku 2003 na přistoupení Evropského společenství k úmluvě COTIF byl předán Radě a Evropskému parlamentu dne 17. listopadu 2003. Dne 10. března 2004 zaujal k návrhu příznivé stanovisko Evropský parlament, který jej beze změn schválil již po prvním čtení. Nicméně panoval dojem, že Společenství by mělo usilovat o to, aby získalo od OTIF objasnění a záruky v jedné konkrétní záležitosti. Stále jasněji se ukazovalo, že čl. 3 odst. 2 úmluvy COTIF, jehož účelem bylo zajistit soulad mezi příslušnými právními režimy Společenství a OTIF, ve skutečnost tento účel dostatečně neplní. Právní přezkoumání úmluvy COTIF a jejích dodatků potvrdilo, že existuje celá řada odchylek mezi *acquis* Společenství a úmluvou COTIF, které se týkají jak pravidel ohledně jurisdikce v úmluvě COTIF (články 12 a 28), tak pravidel v některých z dodatků (E, F a G).

6. Členské státy si byly plně vědomy tohoto rozporu a na základě formálního návrhu Komise vydaly prohlášení proti výše uvedeným dodatkům úmluvy COTIF podle jejího článku 42. Prostřednictvím těchto prohlášení se ustanovení těchto dodatků stala v dotyčných zemích nepoužitelnými. Tím se odstranila možnost případného rozporu s právními předpisy Společenství ohledně záležitostí upravených těmito dodatky, ale automaticky došlo také k tomu, že nejsou použitelná ani pravidla, která v rozporu s právními předpisy Společenství nejsou.

7. K ochraně svého právního režimu Evropské společenství navrhlo, aby bylo do dohody doplněno vhodné ustanovení (tzv. doložka o oddělení), jehož cílem bylo zabránit případným právním nesouladům mezi úmluvou COTIF a stávajícím i vznikajícím *acquis* Společenství.

---

[1] KOM(2003) 696 ze dne 17. listopadu 2003

8. Meziútvarová skupina Komise pro vnější pravomoci Společenství přezkoumala obecné otázky týkající se přistoupení Společenství dne 19. dubna 2007. Skupina došla k závěru, že nejvhodnější další postup je tento:

– Komise by se měla s OTIF dohodnout na zahrnutí standardní doložky o oddělení do dohody o přistoupení Společenství k úmluvě COTIF.

– Členské státy by měly ponechat v platnosti svá prohlášení proti dodatkům úmluvy COTIF (E, F a G). Členské státy, které ratifikovaly Vilniuský protokol z roku 1999, ale dosud nepřijaly prohlášení proti uvedeným dodatkům, by měly být povinny tak učinit.

– Po přistoupení Společenství k úmluvě COTIF by Společenství mělo přijmout prohlášení proti jejím dodatkům (E, F a G).

– Ke stažení výše uvedených prohlášení (členských států a společenství) by mělo dojít poté, co bude odstraněn právní nesoulad mezi těmito dvěma právními systémy.

9. Tento přístup byl projednán v Radě během roku 2007, což umožnilo znovu zahájit jednání s OTIF, zejména ohledně otázky vhodné doložky o oddělení. Zároveň bylo věnováno úsilí řešení otázky právních nesouladů mezi právními režimy ES a OTIF. Tato práce byla dokončena v roce 2008.

10. Jednání mezi Komisí a OTIF v květnu a červnu 2009 vyústila v přijetí společného návrhu dohody připojené v příloze k tomuto návrhu rozhodnutí. Stávající situace je taková, že úmluva COTIF platí a Evropské společenství k ní nyní může přistoupit. Otázky souladu mezi právem Evropského společenství a úmluvou COTIF jsou v zásadě vyřešeny, přičemž nezbytné změny úmluvy COTIF byly předloženy a přijaty příslušným výborem OTIF ve dnech 23. až 25. června 2009. Tyto změny vstoupí v platnost 12 měsíců poté, co je OTIF oznámí svým členským státům.

11. Připojená dohoda, která byla vypracována s ohledem na veškeré tyto záležitosti, proto splňuje povinnosti v rámci mandátu Rady a umožňuje provést další kroky, kterými Evropské společenství sleduje svůj záměr rozšířit oblast železniční dopravy Společenství a poskytnout více příležitostí pro rozvoj železničního trhu.

12. S ohledem na tyto úvahy a v souladu se zavedenými postupy Komise:

– stahuje návrh rozhodnutí, kterým se Společenství zmocňuje k uzavření dohody definující podmínky jeho přistoupení k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), která byla přijata v roce 2003 (KOM(2003) 696 v konečném znění ze dne 17. listopadu 2003);

– navrhuje, aby Rada přijala připojené rozhodnutí;

– předkládá toto sdělení Radě.

2009/0121 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o uzavření Dohody o přistoupení Evropského společenství k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 Evropským společenstvím
(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 71 a čl. 300 odst. 2 a 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,[2]

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,[3]

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozvoj interoperability železnice jak v rámci Společenství, tak mezi Společenstvím a sousedními zeměmi, je klíčovou součástí dopravní politiky zaměřené zejména na nastolení lepší rovnováhy mezi různými druhy dopravy.

(2) Evropské společenství má výlučnou pravomoc nebo sdílí pravomoc s členskými státy v určitých oblastech, na které se vztahuje Úmluva o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999, dále jen „úmluva COTIF“.

(3) Přistoupení Evropského společenství k úmluvě COTIF za účelem uplatňování její pravomoci je povoleno na základě článku 38 úmluvy COTIF ve znění Vilniuského protokolu.

(4) Komise jménem Společenství sjednala se stranami úmluvy COTIF dohodu o přistoupení Evropského společenství k úmluvě COTIF.

(5) Jelikož dosud nebyla vyřešena celá řada rozporů mezi ustanoveními určitých dodatků úmluvy COTIF a právem Společenství, mělo by Evropské společenství v souvislosti se svým přistoupením k úmluvě COTIF vydat prohlášení podle článku 42 úmluvy COTIF ohledně nepoužívání dodatků E, F a G úmluvy COTIF.

---

[2] Úř. věst. C [...], [...], s. [...].
[3] Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Dohoda o přistoupení Evropského společenství k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 se schvaluje jménem Společenství s výhradou následujících podmínek:

– po přistoupení bude Společenstvím vydáno prohlášení ohledně výkonu její pravomoci,

– po přistoupení bude Společenstvím vydáno prohlášení ohledně nepoužívání dodatků E, F a G úmluvy COTIF.

2. Znění dohody a prohlášení uvedených v odstavci 1 jsou připojeny jako přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda rady je oprávněn jmenovat osobu zmocněnou podepsat dohodu jménem Společenství, a vyjádřit tak souhlas Společenství být touto dohodou vázáno, vydat související prohlášení a uložit listinu o schválení jménem Společenství.

V Bruselu dne [...].

Za radu
předseda/předsedkyně

PŘÍLOHA 1

DOHODA

O PŘISTOUPENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ K ÚMLUVĚ O MEZINÁRODNÍ ŽELEZNIČNÍ PŘEPRAVĚ (COTIF) ZE DNE 9. KVĚTNA 1980 VE ZNĚNÍ VILNIUSKÉHO PROTOKOLU ZE DNE 3. ČERVNA 1999

MEZIVLÁDNÍ ORGANIZACE PRO MEZINÁRODNÍ ŽELEZNIČNÍ PŘEPRAVU

A

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Úmluvu o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999, dále jen „úmluva“, a zejména na článek 38 uvedené úmluvy,

s ohledem na odpovědnost, kterou Smlouva o založení Evropského společenství uděluje Evropskému společenství v určitých oblastech, na něž se úmluva vztahuje,

vzhledem k tomu, že úmluva ustavuje Mezivládní organizaci pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF), jejíž sídlo se nachází v Bernu;

vzhledem k tomu, že účelem přistoupení Evropského společenství k úmluvě je napomáhat organizaci OTIF v plnění jejího cíle, kterým je podporovat, zdokonalovat a usnadňovat mezinárodní železniční dopravu v technických i právních ohledech;

vzhledem k tomu, že podle článku 3 úmluvy nemají povinnosti vyplývající z úmluvy v souvislosti s mezinárodní spoluprací u členských států, které jsou také členy Evropského společenství, nebo u států, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru, přednost před povinnostmi, které mají jakožto členové Evropských společenství nebo jakožto státy, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru;

vzhledem k tomu, že pro ty části úmluvy, které spadají do pravomoci Evropského společenství, je nezbytná doložka o oddělení, aby bylo patrné, že členské státy Evropského společenství nemohou přímo mezi sebou uplatňovat a používat práva a povinnosti vyplývající z úmluvy;

vzhledem k tomu, že úmluva se plně vztahuje na vztahy mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a ostatními stranami úmluvy na straně druhé;

vzhledem k tomu, že přistoupení Evropského společenství k úmluvě vyžaduje jasné stanovení pravidel pro uplatňování ustanovení úmluvy na Evropské společenství a jeho členské státy;

vzhledem k tomu, že podmínky přistoupení Evropského společenství k úmluvě musí Společenství umožňovat v rámci úmluvy uplatňovat pravomoci, které jí svěřily její členské státy,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

Článek 1

Evropské společenství tímto přistupuje k úmluvě za podmínek stanovených v této dohodě, v souladu s článkem 38 úmluvy.

Článek 2

Strany úmluvy, které jsou členy Evropského společenství, budou ve svých vzájemných vztazích uplatňovat pravidla Společenství, pokud existují pravidla Společenství upravující dotyčnou konkrétní problematiku a použitelná na daný případ, aniž je tím dotčen cíl a účel úmluvy a její plné uplatňování na vztahy s ostatními stranami úmluvy.

Článek 3

Podle ustanovení této dohody musí být ustanovení úmluvy vykládána tak, že zároveň zahrnují i Evropské společenství v rámci jeho pravomoci, a různé výrazy používané k označení stran úmluvy a jejich představitelů je nutno chápat odpovídajícím způsobem.

Článek 4

Evropské společenství nebude přispívat do rozpočtu OTIF a nebude se podílet na rozhodnutích týkajících se tohoto rozpočtu.

Článek 5

1. Aniž je dotčen výkon jeho hlasovacích práv podle článku 6, je Evropské společenství oprávněno být zastoupeno a podílet se na práci ve všech orgánech OTIF, ve kterých je oprávněn být zastoupen kterýkoli z jejích členských států jakožto strana úmluvy, a kde se mohou řešit záležitosti spadající do její pravomoci. Evropské společenství nesmí být členem správního výboru. Může být přizváno k účasti na zasedáních tohoto výboru, když si výbor přeje konzultovat se Společenstvím otázky společného zájmu, které jsou na programu jednání.

2. Evropské společenství bude zastupováno Evropskou komisí. Evropská komise může pověřit jeden nebo více členských států Společenství, aby ji zastupovaly.

Článek 6

1. Při rozhodování o otázkách, v nichž má Evropské společenství výlučnou pravomoc, uplatní Evropské společenství hlasovací práva svých členských států podle úmluvy.

2. Při rozhodování o otázkách, v nichž Evropské společenství sdílí pravomoc se svými členskými státy, bude hlasovat buď Evropské společenství, nebo jeho členské státy.

3. Podle čl. 26 odst. 7 úmluvy má Evropské společenství počet hlasů, který se rovná počtu jeho členů, kteří jsou zároveň členskými státy OTIF. Když hlasuje Evropské společenství, jeho členské státy nehlasují.

4. Evropské společenství je povinno případ od případu informovat ostatní strany úmluvy o případech, ve kterých v souvislosti s různými body na programu jednání valného shromáždění a ostatních rokujících orgánů hodlá uplatnit svá hlasovací práva stanovená v odstavcích 1 až 3 výše. Tato povinnost platí i tehdy, když jsou rozhodnutí přijímána korespondenčně. Tuto informaci je nutno poskytnout generálnímu tajemníkovi OTIF s dostatečným časovým předstihem, aby mohla být šířena spolu s dokumenty zasedání nebo se záležitostmi, o kterých se má rozhodnout korespondenčně.

Článek 7

Rozsah pravomoci Společenství je uveden ve všeobecných podmínkách v rámci písemného prohlášení vydaného Evropským společenstvím při uzavření této dohody. Toto prohlášení lze podle potřeby pozměnit oznámením Evropského společenství zaslaným organizaci OTIF. Prohlášení nenahrazuje ani žádným způsobem neomezuje rozsah záležitostí, jichž se mohou týkat oznámení pravomoci Společenství, která je třeba poskytnout předtím, než OTIF přijme rozhodnutí prostřednictvím formálního hlasování nebo jinak.

Článek 8

Hlava V úmluvy se vztahuje na veškeré spory vzniklé mezi stranami této dohody o přistoupení v souvislosti s výkladem, uplatňováním nebo prováděním této dohody, včetně její existence, platnosti a ukončení.

Článek 9

Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem prvního měsíce následujícího po dni podpisu smluvními stranami. V tomto případě se nepoužije čl. 34 odst. 2 úmluvy.

Článek 10

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou.

Pokud všechny členské státy OTIF, které jsou členy Evropského společenství, úmluvu vypovědí, oznámení takového vypovězení, jakož i vypovězení této dohody, se považuje za vydané Evropským společenstvím v tomtéž okamžiku, kdy poslední členský stát Evropského společenství vypovídající úmluvu oznámí své vypovězení podle článku 41 úmluvy.

Článek 11

Strany úmluvy, které nejsou členskými státy Evropského společenství, avšak uplatňují příslušné právní předpisy Evropského společenství v důsledku svých mezinárodních dohod s Evropským společenstvím, mohou pod podmínkou vyrozumění depozitáře úmluvy vydat

jednotlivá prohlášení týkající se zachování jejich práv a povinností podle jejich dohod s Evropským společenstvím, organizací COTIF a podle souvisejících právních předpisů.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní zplnomocnění zástupci po předložení svých plných mocí, které byly shledány v řádné a náležité formě, připojili k této dohodě své podpisy.

VYHOTOVENO v ... dne ... v angličtině, ve dvou stejnopisech, z nichž jeden si ponechá OTIF a druhý Evropské společenství. Překlad a distribuci konečné podoby dohody zajistí příslušné instituce smluvních stran.

Za Mezivládní organizaci pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF)

Za Evropské společenství

PŘÍLOHA 2

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ OHLEDNĚ VÝKONU PRAVOMOCI

V odvětví železniční dopravy sdílí Evropské společenství pravomoc s členskými státy podle článků 70 a 71, čl. 80 odst. 1 a článku 156 Smlouvy o ES.

Hlava V Smlouvy o ES zakládá společnou dopravní politiku Evropského společenství a hlava XV stanoví podíl Evropského společenství na zřizování a rozvoji transevropských sítí v oblasti dopravy.

Článek 71 hlavy V Smlouvy o ES konkrétně stanoví, že Evropské společenství může přijímat:

– společná pravidla pro mezinárodní dopravu do nebo z některého členského státu anebo procházející přes území jednoho nebo několika členských států;

– podmínky, za nichž mohou dopravci, kteří nejsou rezidenty tohoto státu, provozovat dopravu uvnitř některého členského státu;

– opatření ke zlepšení bezpečnosti dopravy;

– veškeré jiné potřebné předpisy.

Co se týče transevropských sítí, článek 155 hlavy XV Smlouvy o ES konkrétně stanoví, že Evropské společenství:

– vymezí soubor hlavních směrů zahrnující cíle, priority a hlavní rysy opatření předpokládaných v oblasti transevropských sítí; tyto hlavní směry určí projekty společného zájmu;

– provede akce, které se případně ukáží nezbytné pro zajištění interoperability sítí, zejména v oblasti harmonizace technických norem;

– může podporovat projekty společného zájmu, které jsou podporovány členskými státy a jsou uvedeny v rámci hlavních směrů podle první odrážky, zejména formou výzkumu jejich proveditelnosti, úvěrových záruk nebo subvencí úrokových sazeb. Společenství může také přispět k financování specifických projektů v členských státech v oblasti dopravní infrastruktury prostřednictvím Fondu soudržnosti.

Na základě těchto dvou ustanovení Evropské společenství přijalo řadu právních nástrojů vztahujících se na železniční dopravu.

Podle práva Evropského společenství získalo Evropské společenství výlučnou pravomoc v otázkách železniční dopravy, kde Úmluva o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 (dále jen „úmluva“) nebo právní nástroje přijaté na jejím základě ovlivňují tato stávající pravidla Společenství.

V záležitostech upravených úmluvou, v jejichž souvislosti má Evropské společenství výlučnou pravomoc, nemají členské státy Evropského společenství žádnou pravomoc.

Tam, kde pravidla Společenství existují, ale nejsou ovlivněna úmluvou nebo právními nástroji přijatými na jejím základě, sdílí Evropské společenství v otázkách týkajících se úmluvy pravomoc s členskými státy.

Přehled příslušných právních nástrojů Společenství v době uzavření této dohody je obsažen v dodatku. Rozsah pravomoci Společenství vyplývající z těchto textů je nutno v souvislosti s konkrétními ustanoveními každého textu, zejména v rozsahu, v jakém tato ustanovení zavádějí společná pravidla. Pravomoc Společenství se neustále vyvíjí. V rámci Smlouvy o ES mohou příslušné instituce přijímat rozhodnutí, která určují rozsah pravomoci Evropského společenství. Evropské společenství si proto vyhrazuje právo odpovídajícím způsobem upravit toto prohlášení, aniž by toto představovalo předpoklad výkonu jeho pravomoci v záležitostech upravených úmluvou.

DODATEK PŘÍLOHY 2

NÁSTROJE SPOLEČENSTVÍ TÝKAJÍCÍ SE OTÁZEK, KTERÉ JSOU PŘEDMĚTEM ÚMLUVY

Společenství dosud vykonávalo svou pravomoc mimo jiné prostřednictvím následujících nástrojů Společenství:

HOSPODÁŘSKÉ PRÁVNÍ PŘEDPISY A PŘEDPISY UPRAVUJÍCÍ PŘÍSTUP NA TRH

– nařízení č. 11 o odstranění diskriminace v oblasti přepravních sazeb a podmínek, kterým se provádí čl. 79 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství. (Úř. věst. L 532, 16.8.1960, s. 1121);

– směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, 24.8.1991, s. 25);

– směrnice Rady 95/18/ES ze dne 19. června 1995 o vydávání licencí železničním podnikům (Úř. věst. L 143, 27.6.1995, s. 70);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/12/ES ze dne 26. února 2001 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 75, 15.3.2001, s. 1);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/13/ES ze dne 26. února 2001 o vydávání licencí železničním podnikům (Úř. věst. L 75, 15.3.2001, s. 26);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, 15.3.2001, s. 29);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/51/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 164–172, a Úř. věst. L 220, 21.6.2004, s. 58–60);

– nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 14);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/58/ES ze dne 23. října 2007, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železnic Společenství a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury a zpoplatnění železniční infrastruktury (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 44);

– PRÁVNÍ PŘEDPISY O INTEROPERABILITĚ A BEZPEČNOSTI

– směrnice Rady 96/48/ES ze dne 23. července 1996 o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 6);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES ze dne 19. března 2001 o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému (Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 1);

– směrnice Rady 96/49/ES ze dne 23. července 1996 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se železniční přepravy nebezpečných věcí (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 25);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44–113 a Úř. věst. L 220, 21.6.2004, s. 16 –39);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/50/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice Rady 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 114–163 a Úř. věst. L 220, 21.6.2004, s. 40–57);

– nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 881/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zřízení Evropské agentury pro železnice (Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 1–43 a Úř. věst. L 220, 21.6.2004, s. 3–14);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/59/ES ze dne 23. října 2007 o vydávání osvědčení strojvedoucím obsluhujícím hnací vozidla a vlaky v železničním systému Společenství (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 51);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství (přepracované znění) (Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (Úř. věst. L 260, 30.9.2008, s. 13);

– směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/110/ES ze dne 16. prosince 2008 , kterou se mění směrnice 2004/49/ES o bezpečnosti železnic Společenství (směrnice o bezpečnosti železnic) (Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 62);

– nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1335/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 881/2004 o zřízení Evropské agentury pro železnice (nařízení o agentuře) (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 51);

ZÁVAZKY VEŘEJNÉ SLUŽBY

– nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

PŘÍLOHA 3

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ V SOULADU S ČLÁNKEM 42 ÚMLUVY COTIF

Až do vyřešení určitých právních nesouladů mezi právními předpisy Společenství a určitými pravidly úmluvy COTIF nebudou následující dodatky úmluvy COTIF jako celek Evropským společenstvím uplatňovány:

1. Jednotná pravidla ohledně smlouvy o používání infrastruktury v mezinárodní železniční dopravě (CUI – dodatek E úmluvy).

2. Jednotná pravidla ohledně ověřování technických norem a přijetí jednotných technických předpisů vztahujících se na železniční materiál, který má být používán v mezinárodním provozu (APTU – dodatek F úmluvy).

3. Jednotná pravidla ohledně technického propuštění železničního materiálu používaného v mezinárodním provozu (ATMF – dodatek G úmluvy).

INTERNÍ UJEDNÁNÍ MEZI RADOU, ČLENSKÝMI STÁTY A KOMISÍ O ÚČASTI SPOLEČENSTVÍ A JEHO ČLENSKÝCH STÁTŮ NA ZASEDÁNÍCH POŘÁDANÝCH NA ZÁKLADĚ ÚMLUVY O MEZINÁRODNÍ ŽELEZNIČNÍ PŘEPRAVĚ Z ROKU 1999

Majíce na paměti požadavek jednotnosti mezinárodního zastupování Evropského společenství a jeho členských států v souladu se Smlouvou o ES a judikaturou Evropského soudního dvora také ve stádiu plnění mezinárodních závazků

se Rada, členské státy a Komise dohodly na těchto interních ujednáních:

1. POVAHA A ROZSAH

1.1. Tento dokument stanoví interní ujednání mezi Radou, členskými státy a Komisí ohledně přípravy zasedání pořádaných na základě úmluvy o mezinárodní železniční přepravě z roku 1999 (dále jen „úmluva“). Tato interní ujednání se vztahují na všechna zasedání pořádaná Mezivládní organizací pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF) v souvislosti s uplatňováním úmluvy.

2. ROZDĚLENÍ ÚKOLŮ NA ZÁKLADĚ PRAVOMOCI

2.1. K otázkám železniční dopravy spadajícím do pravomoci členských států bude předsednictvo z vlastního podnětu nebo na žádost Komise nebo členského státu svolávat před každým zasedáním uvedeném v odstavci 1, během něho a po něm koordinační schůze delegací členských států EU, jejichž cílem je vypracovat koordinovaná stanoviska. Předsednictvo pak bude vyjadřovat tato koordinovaná stanoviska.

2.2. Komise bude jménem Společenství vyjadřovat stanoviska Společenství k otázkám spadajícím do pravomoci Společenství, zejména v souvislosti s:

- článkem 71 hlavy V Smlouvy o ES;
- článkem 155 hlavy XV Smlouvy o ES;
- jakýmikoli jinými záležitostmi spadajícími výlučně nebo především do pravomoci Společenství podle hlavy V nebo XV Smlouvy o ES;
- s nástroji Společenství, které se týkají záležitostí řešených úmluvou a podrobně uvedených v dodatku přílohy 2 dohody o přistoupení Evropského společenství k úmluvě.

2.3. Předsednictvo a Komise se dohodnou, kdo z nich přednese prohlášení, které má být učiněno jménem Společenství a jeho členských států v případech, kdy jsou příslušné pravomoci nerozdílně spojeny. Pokud převážná podstata dotyčné záležitosti spadá do pravomoci Společenství, předloží společné stanovisko Komise, a pokud převážná podstata dotyčné záležitosti spadá do pravomoci členských států, předloží společné stanovisko předsednictvo.

3. VYMEZENÍ STANOVISEK A POSTUP KOORDINACE

3.1. Veškerá stanoviska Společenství a jeho členských států na zasedáních OTIF budou řádně koordinována.

V záležitostech spadajících do jejich pravomoci budou členské státy usilovat o vypracování koordinovaných stanovisek. Návrhy prohlášení stanovisek budou předem šířeny mezi členskými státy.

Návrhy stanovisek Společenství a společných stanovisek Společenství a jeho členských států předkládané Komisí budou projednány v příslušném výboru vytvořeném na základě příslušných směrnic Společenství o železniční dopravě, jmenovitě:

– ve Výboru pro přepravu nebezpečných věcí v případě bodů, na které se vztahuje dodatek RID úmluvy; pokud mají tyto body dopad na interoperabilitu železnice nebo na společný bezpečnostní přístup vypracovaný podle směrnice 2004/49/ES, mělo by být stanovisko Společenství vypracováno ve spolupráci s Výborem pro interoperabilitu a bezpečnost železnice;

– ve Výboru pro rozvoj železnic Společenství v případě bodů, na které se vztahují dodatky CIV, CIM, CUV a CUI úmluvy, a v případě jiných systémů jednotného práva vypracovaných organizací OTIF;

– ve Výboru pro interoperabilitu a bezpečnost železnice v případě bodů, na které se vztahují dodatky APTU a ATMF úmluvy.

Komise a členské státy vynaloží při koordinačních schůzích na místě veškeré úsilí k dosažení společného postoje.

3.2. Co se týče práce v oblasti přepravy nebezpečných věcí, Evropské společenství bude ve výboru odborníků pro RID zastoupeno Evropskou komisí, které budou z důvodů poskytování technických znalostí nápomocni odborníci z členských států a/nebo z Evropské agentury pro železnice, případně Společenství pověří členské státy, aby je zastupovaly.

3.3. Komise oznámí příslušnému výboru body každého programu zasedání OTIF, které podle jejího názoru vyžadují vyjádření jménem Společenství nebo jménem Společenství a jeho členských států.

3.4. Pokud je třeba o bodech na programu jednání hlasovat, Komise vyjádří svůj názor, zda má hlasovat Společenství, nebo jednotlivé členské státy.

3.5. Výkon pravomocí a ujednání ohledně vyjádření a hlasování v souvislosti s každým bodem na programu jednání, který spadá do výlučné pravomoci Společnosti, bude předmětem rozhodování na koordinačních schůzkách pořádaných výbory uvedenými v odstavci 3.1.

3.6. V případě potřeby lze koordinační schůze pořádat také v místě konání zasedání.

4. VYJADŘOVÁNÍ

4.1. Pokud není předsednictvo zastoupeno na zasedáních uvedených v odstavci 1, potom stanovisko Společenství a jeho členských států, dosažené v rámci postupu koordinace, k záležitostem uvedeným v odstavci 2.1 a případně také v odstavci 2.3, předkládá delegát toho zastoupeného členského státu, který je uveden jako první v seznamu pořadí členských států na rotující předsednictví EU.

5. HLASOVÁNÍ

5.1. Komise bude jménem Evropského společenství vykonávat hlasovací práva Společenství na základě stanovisek Společenství nebo společných stanovisek dosažených v rámci procesu koordinace ohledně záležitostí uvedených v odstavci 2.2 a případně také v odstavci 2.3.

Lze sjednat, že v případech, kdy není Společenství zastoupeno Komisí, bude předsednictvo vykonávat hlasovací práva Společenství v příslušných záležitostech na základě společných stanovisek.

5.2. Členské státy budou vykonávat svá hlasovací práva jen v záležitostech uvedených v odstavci 2.1 a případně také v odstavci 2.3 na základě koordinovaných nebo společných stanovisek dosažených v rámci procesu koordinace.

6. VYJADŘOVÁNÍ A HLASOVÁNÍ V PŘÍPADĚ NESHODY

6.1. Pokud v záležitostech projednávaných v kterémkoli ze tří výborů uvedených v odstavci 3.1 výše nedojde k rozhodnutí, musí být tyto záležitosti bez zbytečného prodlení předneseny Výboru stálých zástupců. V případech, kdy

Komise a členské státy nedospějí ke shodě o dotyčných záležitostech, se členské státy a Komise zdrží přijímání jakéhokoli stanoviska nebo jakéhokoli hlasování způsobem, který by mohl poškodit acquis Společenství.

6.2. Rozhodnutí uvedená v odstavci 6.1 nemají vliv na příslušné pravomoci Společenství a jeho členských států.